

Posudek vedoucího na bakalářskou práci p. Aleše Jirmana „Wang Anshi (1021 – 1086) a jeho reformy“

Autor se ve své práci zabývá jednou z významných, ale zároveň kontroverzních a různě hodnocených postav čínských dějin: reformátorem Wang Anshiem, který se za vlády císaře Shenzonga (1068-1085) z dynastie Song pokusil prosadit sérii opatření, jež měla zlepšit především ekonomickou, ale i vojenskou situaci songské říše. Jak již bylo zmíněno, na tyto reformy – jedny z nejslavnějších a nejznámějších v rámci celých čínských dějin – existovaly a existují mezi tradičními čínskými učenici i mezi moderními badateli značně rozdílné názory.

Autor si stanovil za úkol podat přehled Wang Anshiových reformních opatření, jejich východisek a dopadu. Domnívám se, že tento úkol se mu v předložené bakalářské práci podařilo splnit.

Práce je pochopitelně převážně kompilačního charakteru, přičemž p. Jirman vychází především z literatury v západních jazycích, která je ovšem uspokojivá. Prameny – v první řadě text známého Wang Anshiova *Podání o 10 000 slovech* – potom cituje na základě anglických překladů, které někdy nejsou doslovné: pro účely práce je to ale zcela postačující.

Práce má jednoduchou, nicméně logickou a přehlednou strukturu. V její první části autor ve stručnosti pojednává o formování songské říše, jejím mezinárodním postavení a vnitřních problémech. Dále přechází k představení pozadí samotných Wang Anshiových reforem a jejich východisek: politických, ideologických a ekonomických. Mimoto se dotýká i stanovisek odpůrců reforem, a to hlavně v ideologické oblasti, a poukazuje na zčásti rozdílné textové tradice, o něž se stoupenci obou táborů opírali. V tomto směru by bylo zajímavé, kdyby se autor blíže vyjádřil k odlišnému přístupu obou stran k Menciovi, o kterém (na str. 13) uvádí, že konzervativci – tedy odpůrci reforem – ho nahlíželi jako někoho, kdo nesprávně pochopil způsob, jak obnovit systém, a připouštěl utilitarismus. Vzhledem k významné pozici, jakou dílu tohoto filozofa přiřkl neokonfucianismus, formující se právě v daném období, je takto kritický postoj pozoruhodný.

Hlavní část práce se potom týká Wang Anshiovy kariéry a jednotlivých reformních opatření. Údaje o Wang Anshiově životě jsou většinou převzaty z monografie H. R. Williamsona: *Wang An Shih: A Chinese Statesman and Educationalist of Song Dynasty* (Wesport: Hyperion Press, 1973) – na což autor upozorňuje hned v úvodu. Další kapitoly se potom podrobně věnují jednotlivým reformním opatřením, jejich důvodům, průběhu a dopadu. Je zřejmé, že autor přistoupil k danému tématu odpovědně a pečlivě, a i když v podstatě tlumočí údaje převzaté ze sekundární literatury, velmi dobře se orientuje ve velkém množství faktů a v poměrně komplikovaných procesech. O tom svědčí i jeho schopnost danou problematiku přehledně podat a bez podstatných zjednodušení charakterizovat důvody, průběh a dopady jednotlivých reforem.

Z hlediska formálního je práce napsána poměrně čtivým a úsporným jazykem, byť se setkáme s překlepy a stylistickými prohřešky.

Celkově považuji práci p. A. Jirmana za zdařilou kompilační práci, které se podařilo naplnit její hlavní cíl: podat podrobné přehledné pojednání o Wang Anshiových reformách. V tomto ohledu zcela splňuje požadavky kladené na práci bakalářskou a předběžně navrhuji její hodnocení jako výborné až velmi dobré.

V Praze dne 4. 9. 2013

Mgr. Jakub Maršálek Ph.D.